ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

T. 8562

நித்தியாநுஸந்தானம்.

முதற் பிரிவு.

4.40138
1988

திருப்பல்லாண்டு.

இதற்கு

பெரியஜீயர், பெரியவாச்சான் பிள்ளை

முதலானோரருளிச்செய்த வியாக்கியானத்திற் கிணங்க,

பதவுரை, பொழிப்புரை, விசேடவுரையும்,

வித்வான்களான

திருக்குடந்தை, குமாண்டூர், திருமலாசாரியராலும்,

கோலார்,

பிரதிவாதிபயங்கரம், வேங்கடாசாரியராலும்,

பரிசோதித்து

கோலார், ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர்,

மண்டயம், பி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், எம்.ஏ.,

அவர்களால்

சென்னை:

ஸ்ரீநிவாஸ வரதாசாரி அண்டு கம்பெனி

அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898.

[காபிரைட் பெறப்பட்டது.]

ஸ்ரீ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

நித்யாநுஸந்தாநம்.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌂𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍.

தனியன்கள்.

1. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌧𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇
𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍॥

2. 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑍍॥

1. ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம்
தீபக்யாதி குணர்ணவம் |
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே
ரம்யஜாமாதரம் முனிம் ||

2. ராமாநுஜதயாபாத்ரம்
ஞானவைராக்யபூஷணம் |
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம்
வந்தே வேதாந்த தேசிகம் ||

பொதுத்தனியன்கள்.

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தவை.

3. 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍॥

3. லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் |
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தேகுருபரம்பராம் ||

4. 𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌨𑍇।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌃
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇॥

4. யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வியாமோஹதஸ்ததிதராணி திருணயமேநே |
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே ||

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

5. 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 ॥

5. மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்யந:குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் பிரணமாமி மூர்த்நா ||

பராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது.

6. 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚 *𑌮𑌹𑌦𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌭𑌟𑍍𑌟𑌨𑌾𑌥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌣𑍁𑌪𑌰𑌕𑌾𑌲𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥

6. *பூதம்ஸரஶ்ய மஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகாலயதீந்தரமிச்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குச முநிம்பிரணதோஸ்மி நித்யம் ||

---

* "𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚" என்று பாடாந்தரம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

நித்தியாநுஸந்தான அவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் அகிலமங்கள குண ஸ்வரூபனான ஸர்வேசுவரன் - "யத்ர [illegible] ||" என்கிறபடியே நலமந்தமில்லதோர் நாடாகிய பரமபதத்திலே ஆமோதைகார்ணவமான திருமாமணி மண்டபத்திலே உபய விபூதியுந் தொழிலாக வகுப்புண்ட சீரிய சிங்காதனத்திலே நிரவதிக தேஜோரூபமாய் சின்மயமாய் விளங்குகிற கிரீடாதி நூபுராந்தமான திவ்யாபரண திவ்ய ஸ்ரக்வஸ்த்ர பூஷிதமாய், நிரதிசய சவுந்தரிய, சௌகுமாரிய, லாவண்ய, யவ்வநாதியபரிமித உதார குண கணநிதியான திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டனாய், ஸ்ரீ, பூமி, நீளாதேவிகளுடனே வீற்றிருந்து ஸ்ரீவைகுந்தமாநகரிலே திவ்ய போகம்நடவாநிற்கிறது. அச்சேர்த்தியழகைக்கண்டு அநுபவிக்கும் நித்யசூரிகளாலும், அந்தரங்கரான அநந்த முக்த பிருந்தங்களாலும் அநவரதம் பரிசர்யமாண சரணநளினனாய் நிரதிசயாநந்தயுக்தனாய், ஸர்வேசுவரன் அநந்த கருடவிஷ்வக்ஸேன பிரமுகரான நித்யசூரிகளையும் முக்தரையும் ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு போராநிற்க, இவர்களைப்போலவே ஸம்ஸாரிகளும் நம்மையநுபவித்து கைங்கரியமாகிற மஹாஸம்பத்தைப் பெற்று வாழ்கைக்குப் பிராப்தியுண்டாயிருக்க இவர்களிதை யிழந்திருப்பதே! யென்று மிகவும் வியாகுலாந்த:கரணனாய், தயாளுவாய், அகிலாத்மாக்களுக்கும் கரணகளேபரப்பிரதானம் பண்ணியருளினான். அவர்கள்பகவச்சரணஸமாச்ரயணத்துக் குறுப்பாய்க்கொடுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு, அவன் நினைவின்படி செய்யாமே, களையெடுக்கக்கொடுத்த கோலைக்கொண்டு கண்ணைக் கிளரிக்கொள்வாரைப்போலே, சப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யத்துக்கு உறுப்பாக்கி, கருமபிரவாஹத்தாலே பிறவியென்னும் பெருங்கடலிலேபுக்கு, அநர்த்தப்படுகிறபடியை ஈசுவரன்கண்டு சாஸ்திரப் பிரதானம் பண்ணினான். அதன்படி நடவாதே ஆத்துமாபஹாரத்தைபபண்ணி தீநெறிக்கட்செல்லத் தலைப்பட்டார்கள். அந்த நிலைமையைப்பார்த்து நாமே போய் இவர்களைவாரிப் பிடித்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று இராம கிருஷ்ணாதி யவதாரமாய் அவதரித்து, ப்படாதனபட்டுத் திருத்தப்பார்த்தவிடத்திலும், "அவஜாநந்தி மாம் மூடா மாநுஷீம் தநுமாச்ரிதம் | பரம் பாவமஜாநந்தோ மம பூதமஹேச்வரம் ||" என்று கண்ணன் ஸ்ரீமத்பகவத்கீதையில் அத். 9, ச்லோ. 11ல், அரு

ளிச்செய்தபடியே அவன் பரமஸ்வரூபத்தையறியாமல் ஸஜாதீய ப்ரதிபத்தியாலே அவஜ்ஞைபண்ணி அவனைவக்கு இட்டவில்லை. அப்பால், மிருகம்பிடிப்பார் தீபகத்தைவிட்டுப் பிடிப்பாரைப்போலே மநுஷ்யஸஜாதீயரான ஆழ்வார்களை யிடுவித்து திருத்தியருளவேணுமென்று பார்த்தருளி ஸ்ரீவத்ஸ, கௌஸ்துப, வைஜயந்தீ, வநமாலைகளையும், ஸ்ரீ, பூமி, நீளைகளையும், ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களையும், பார்த்து “நீங்கள்போய் லீலாவிபூதியிலே, நாலுவர்ணங்களிலும் அவதரித்து அகிலாத்மாக்களையும் உஜ்ஜீவிக்கப்பாருங்கள் என்று நியமித்தருளினான்.”

அவர்கள் “கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா:। க்வசித் க்வசின் மஹாபாகா த்ராவிடேஷு ச பூரிச:।” என்றும் தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ। காவேரீ ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ॥ என்னும்படி இந்நதீதீரங்களின் சமீபத்திலே நாலுவர்ணங்களிலே வந்தவதரித்தனர். ஸர்வேசுரன் ஆழ்வார்களுக்கு மயர்வறமதியை அருளினான். இவ்வாழ்வார்கள் இந்நாவலம்புவியிலுள்ள திருப்பதிகள் நூற்றெட்டுக்கும் எழுந்தருளி அந்தந்ததிவ்விய தேசத்து எம்பெருமான்களைத் திருவடிதொழுது மங்களாசாசனஞ்செய்து வந்தார்கள். ‘ரிகாதி நாலுவேதங்களிலும் த்விஜந்மாக்களுக்குமட்டும் அதிகாரம்’ என்றிருக்கும் நிர்ப்பந்தமின்றிக்கே, பிள்ளைகளும் பேதைகளுங்கூட எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்படி மக்கட்பதையனைத்துக்கும் அதிகாரமான திராவிட வேதரூப திவ்யப்பிரபந்தங்களை ஆழ்வார்கள் பிரகாசிப்பித்தருளினார்கள். அவைகளின் சங்கியை, ஒட்டுப் பாசுரம் 4000—எப்படியெனில் :—

1.	பொய்கையாழ்வார்	...	...	பாசுரம்	...	100
2.	பூதத்தாழ்வார்	...	...	”	...	100
3.	பேயாழ்வார்	...	...	”	...	100
4.	திருமழிசைப்பிரான்	...	...	”	...	216
5.	நம்மாழ்வார்	...	...	”	...	1296
6.	மதுரகவியாழ்வார்*	...	...	”	...	11
7.	குலசேகராழ்வார்	...	...	”	...	105
8.	பெரியாழ்வார்	...	...	”	...	473
9.	ஆண்டாள்	...	...	”	...	173
10.	தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்	...		”	...	55
11.	திருப்பாணாழ்வார்	...	...	”	...	10
12.	திருமங்கையாழ்வார்	...	...	”	...	1361
					ஆ.	4000

* நிஷ்டாக்கிரமத்தில் இவர் ஆசாரிய நிஷ்டாக்ரகண்ணியர்.

எல்லாப்பாசுரங்களையும் எப்போதும் அநுஸந்திப்பது உசிதமாயும் வழக்கமாயிருந்தாலும், இக்காலத்தில் கோயில் முதலான ஸன்னிதிகளில ப்ரமோத்ஸவங்களில நாலாயிரம ஸேவிப்பதும், கிருஹங்களில் தீர்த்ததிவஸங்களிலே இந்நாலாயிரம் ஸேவிப்பதும் வழக்கமாயிருக்கிறது. நித்தியப்படி ஸன்னிதிகளிலும் கிருஹார்ச்சனை வேளைகளிலும் அவசியம் அநுஸந்திக்கவேண்டியதென்று தாற்பரியம்வைத்து பூர்வாசாரியர்கள் இவற்றுள் சில முக்கியமான பிரபந்தங்களைப் பொறுக்கியெடுத்து ஸாரமாய்த்திரட்டி நித்யாநுஸந்தான மென்று பெயரிட்டுவைத்தார்கள்.

1.	திருப்பல்லாண்டு	12
2.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	10
3.	திருப்பாவை	30
4.	அமலனாதிபிரான்	10
5.	கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு	10
6.	கோயில்திருவாய்மொழி	148
7.	இராமாநுசநூற்றந்தாதி	108
		328

அப்பால்

உபதேசரத்தினமாலை	74	இவைகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.
திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி ...	100	
அதிகாரசங்கிரகம்	56	
அடைக்கலபத்து	11	
பிரபந்தசாரம்	18	
பிள்ளை அந்தாதி	20	

இந்நாலாயிரப் பிரபந்தத்தை ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் தம் மருளால் உலகத்தில அனைவரும் முற்காலத்தில் யாழிற்சேர்த்து இயலுமிசையுமாக்கிப்பாடுவார்கள். வைஷ்ணவர்கள் இவற்றை கிருஹார்ச்சனை முதலிய நன்மைகளிலும் மற்றை வேளைகளிலும் அவசியமநுஸந்திக்கத்தக்கதுமன்றி, இவற்றின் பொருள் அறியவேண்டியது ஸ்வரூபமாயும், பரத்துக்கு ஸாக்ஷாத்ஸாதநமாயுமிருப்பதால், இவற்றிற்கு ஒவ்வொரு பாசுரத்திற்கும் பாசுரத்தின் வரிசையாய்ப் பதவுரையும் அதன் கீழ் அந்வயரீதியாய்ப் பொழிப்புரையும் எளிதிற் பொருள்படும்படி யெழுதினால் உலகத்துக்கு மிக்க உபகாரமாயிருக்குமென்று நினைத்து பூர்வாசாரியர்கள் நிர்வஹித்ததாற்பரியத்தைவிடாமல கூடியமட்டும் அநுஸரித்து எம்முடைய சிற்றறிவு கொண்டு எழுதத்துணிந்தோம்.

பெரியாழ்வார் பிரபாவச்சுருக்கம்.

வேதியர் வாழ் வில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வார் கலியுகம் 47வதான குரோதன௵ ஆனி௴ சுக்கிலபக்ஷம் ஏகாதசி ஞாயிற்றுக்கிழமை சுவாதி நக்ஷத்திரத்தில பிராமணோத்தமரான முகுந்தாசாரியர்க்கு பதுமையாரிடத்தில் கருடாம்சராய் அவதரித்தருளினார். விஷ்ணுவினிடத்தில் இடையறாது பக்திசெய்து வந்தமையால் இவர்க்கு விஷ்ணுசித்தர் என்று திருநாமமுண்டாயிற்று; பகவத்விஷயத்தில் கிஞ்சித்க்ரித்து ஸ்வரூபம் நிறம் பெறவேணுமென்று அத்யவஸித்து வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு, நாட்கமழ்பூம் பொழிலான நந்தவனமொன்று செய்தருளி திருமாலைகட்டிச் சாத்திப் போருகிறகாலத்தில், பாண்டியகுல திலகனான வல்லபதேவராயன் கூடல் மதுரையில் அரசாளும்போது தேசத்திலுள்ள வித்வாம்ஸரையெலலாம் திரட்டிவேதாந்த ஸித்தமான பரதத்துவ நிர்ணயம்பண்ண ஆவல்கொண்டு வெகு செல்வத்தை கிழிச்சீரையில் கிழியாகக்கட்டி, தோரணத்தில் தொடுத்து எங்குமுள்ள கலைஞானிகளை வரவழைத்தான். அந்த சமயத்தில் வில்லிபுத்தூரில் நித்தியவாஸஞ்செய்கிற வடபத்ரசாயியான வெம்பெருமான் இந்த பெரியாழ்வாரிடம் ஸ்வப்னத்தில் எழுந்தருளி, "நீர் மதுரைக்குப்போய்ப் பாண்டியன் சபையில் பரதத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்து அக்கிழியை அறுத்துக்கொண்டு வாரு"மென்று நியமித்தருளினார். அதைக் கேட்டு ஆழ்வாரும் அப்படியே அவ்வரசன் சபையடைந்து "ஸ்ரீமந்நாராயணனே பராத்பரவஸ்து" வென்று வேதமுதலிய பிரமாணங்களால் பிரதிபாதித்தருளினார். அரசன் தோரணத்தில் கட்டிவைத்தநிதிப்பொதி இவ்வாழ்வார் திருவடிகளிலே தானே தாழவளைய, அவர் அக்கிழியை யறுத்தருளினார். வேதாந்த விழுப்பொருளை விரித்தருளினாரென, பாண்டியராஜன் மிகமெச்சி ஆழ்வாரை ஆனையின் மேலேறியருளப்பண்ணி திருச்சின்னம்பரிமாறி பிருதுகளைக் கூறிக்கொண்டு நகரிவலம்வரும்போது, அந்த மஹோத்ஸவத்தைப் பார்க்க ஸர்வேசுவரன் பிராட்டியுடன் திவ்யமங்கள விக்ரஹவிசிஷ்டனாய் பெரிய திருவடிமேல் ஆரூடனாய் அத்திரள் மத்தியில் ஸன்னிஹிதனானான். நீலமுண்ட மின்னன்ன அவன் திருமேனியிலுண்டான சவுந்தரிய சவுகுமாரியலாவண்ய யவ்வனாதிகளைக் கண்ணார ஆழ்வார் ஸேவித்துப் பரவசராய், இவ்வஸ்து இருள் சேர்ந்த இவ்வையகத்துள் எழுந்தருளத்தக்கதோ! இதனால் இவ்வஸ்துவுக்கு என்ன தீங்குவருமோ! என்று அன்புபெருகி, அதிசங்கைபண்ணி ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு ஒருதீங்கும் நேரிடாதபடிக்

கு நித்தியமாய்த் தன்பதம் செல்லவேணுமே! யென்று கவலைப்பட்டு ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் மறந்து "பல்லாண்டு பல்லாண்டு" என்று மங்களாசாஸனம் பண்ணியருளினார். மற்று மங்குள்ளாரையும் மங்களாசாஸன யோக்கியராம்படி அழைத்துக்கொண்டு பதினொரு பாசுரத்தால் மேலே வருகிறபடி திருப்பல்லாண்டு பாடியருளினார். அநந்தரம் ஸ்ரீகிருஷ்ண விருத்தாந்தத்தில் ஆழங்காற்பட்டு அனுபவ ஜநிதப்ரீத்யதிசயத்தாலே, 461 பாசுரமுள்ள திருமொழியென்ற பிரபந்தத்தையும் அருளிச்செய்தார்; இந்த பெரியாழ்வார் திருமகளாரான ஆண்டாள் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு மாலையிட்ட நிமித்தம் இவ்வாழ்வாரை ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஸாக்ஷாத் மாமனார் என்று சொல்வதுண்டு. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மதுரையின் தெற்கு ஏறக்குறைய ஐம்பது மயில் தூரத்திலிருக்கிறது. இவ்வாழ்வார் திருநாமங்கள்.

1. பெரியாழ்வார்.
2. பட்டநாதன்.
3. த்விஜகுலதிலகன்
4. விஷ்ணுசித்தன்.
5. வேதப்பயன் கொள்ளவல்லான்.
6. மெய்ந்நாவன்.
7. புத்தூர்க்கோன்.
8. மறைவாணன்.
9. புதுவைப்பட்டன்.

திருப்பல்லாண்டு.

முகவுரை.

யோ வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்த:। இத்யாதிப்படி வேதத்துக்குப் பிரணவம் எப்படியாதியோ அப்படி மங்களாசாஸன ரூபமான இத்திருப்பல்லாண்டானது திராவிடவேதத்துக்கு ஆதியென்று முதலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பொருள்பற்றி நோக்கும்போது, ஒன்றுமொரு குறைவின்றி ஸர்வநியந்தாவான ஈசுவரனைக்கண்டால், ஸம்நாதிஸ் ஸம்வர்ணா:। என்று நம்முடைய மங்களங்களை அவன்பக்கலிலே பிரார்த்திக்கவேண்டியிருக்க, நாம் அவனுக்கு மங்களங்களை யாசாஸிக்கை அசங்கதமன்றோ? என்றால், பகவத் பரஸாதலபதமானபக்திபரவசராய்க் கொண்டு, பரேமையில் அழுந்தி அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வ, சாவசக்தித்வத்தையும் ஸர்வஸம்ருத்தியையும் மறந்து, பகவத்ஸம்ருத்தியே தமக்கு ஸம்ருத்தியாய்ப் பாவித்து அவனை மங்களாசாஸனம் பண்ணுகை சங்கதம்; பகவத்பிரேமம் பிறந்தால்தத்பிராப்திக்கு ஹேதுவாகையொழிய அறிவுகேட்டை யுண்டுபண்ணுமோ வென்னில்:—

ஸ்த்ரியோ வ்ருத்தாஸ்தருண்யஶ்ச ஸாயம் ப்ராத: ஸமாஹிதா:।
ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி ராமஸ்யார்த்தே யஶஸ்விந:॥

[இதுக்கர்த்தம்.—அயோத்தியாவாஸி ஜனங்களான, பேதைகளும், கிழவர்களும், இளம் பெண்களும் காலைமாலைகளில் ஏகாக்ரசித்தராய், சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய மங்களத்தைக் குறித்து தேவர்கள் எல்லாரையும், அநவரதம் கோருகிறார்கள்.] இதுவுமன்றி,

தே தம் ஸோமமிவோத்யந்தம் த்ருஷ்ட்வா வை தர்மசாரிண:।
மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா: ப்ரத்யக்ருஹ்ணந் த்ருடவ்ரதா:॥

[அர்த்தம்.—ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த, தண்டகாரணிய வாஸிகளான ரிஷிகள், பூரணசந்திரனுதயமானாற்போல எழுந்தருளிவந்த சக்கிரவர்த்தித்திருமகனைக்கண்டு அவர் வடிவழகில் துவக்குண்டு, மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு அவன் வரவை யுவந்தார்கள்.]

உபஸம்ஹர விஶ்வாத்மந் ரூபமேதச்சதுர்புஜம்।
ஜாநாது மாவதாரம் தே கம்ஸோ(அ)யம் திதிஜந்மஜ:॥

[அர்த்தம்.—வஸுதேவர் "ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்வாமியே! நான்கு புஜங்களோடுகூடிய அஸாதாரணவிக்ரகமான, இந்த உமது ஸ்வரூபத்தை, அசுரனான கம்ஸன் அறியாதபடி மறைத்துக்கொள்ளும்] என்றபடியே, அவரவர்கள் தங்கள் அபிமதஸித்தியையும் ஆபந்நிவிருத்தியையும் அவனிடம் பிரார்த்தியாமல் மறந்து அவனை மங்களாசாஸனம் செய்தனர். இது சிஷ்டாசாரம்; இதோர் ஆச்சரியமன்று ஏனெனில்—அற்ப தேஜஸ்ஸுக்களான சந்திராதித்தியர்கள் சன்னிதியிலே அசித்தான பாஷாணங்களே உருகுகின்றனவல்லவா? அப்படியிருக்க, நிரதிசயசௌந்தர்யயுக்தனாய், நிரவதிக தேஜோமயனான எம்பெருமானைக்கண்டால், பரம சேதநரான ஆழ்வார் கலங்கச்சொல்லவேணுமோ? ஆகையால் கலிஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற வித்தேசத்திலே, இவ்வஸ்துவுக்கு எவ்வழியாய்த் தீங்கு வருகிறதோ! என்று பயப்பட்டுத தத்பரிஹாரார்த்தமாகப் பெரியாழ்வார் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார். இது பாடுவது உசிதம்.

இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீமத் பாகவதத்திலும் கண்டுகொள்ளலாம்.

ஶ்ருண்வந் ஸுபத்ராணி ரதாங்கபாணேர் ஜந்மாநி கர்மாணி ச யாநி
லோகே। கீதாநி நாமாநி ததர்த்தகாநி காயந் விலஜ்ஜோ விசரேத
ஸங்க:। ஏவம்வ்ரத: ஸ்வப்ரியநாமகீர்த்த்யா ஜாதாநுராகோ த்ருத
சித்த உச்சை:। ஹஸத்யதோ ரோதிதி ரௌதி காயத்யுந்மாதவ
ந்ந்ருத்யதி லோகபாஹ்ய:॥

(ஸ்ரீபாக. அத். 2. சுலோ. 39-40.)

இத்திருப்பல்லாண்டில் பிரதிபாதிக்கப்படுகிற வேதாந்த தாத்பரியமாவது—சேஷசேஷிபாவரூபான ஸம்பந்தரம், சேஷியான ஸர்வேசுவரனுக்கு அதிசயத்தை விளைக்குகை, சேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே, தத்விஷயமாக மங்களாசாஸனம் பண்ணுகை சேதநக்ருத்யம். அந்த சேஷத்வகாஷ்டையாவது—தன்னையழியமாறியேயாகிலும் ஸ்வாமிக்கு ஸம்ருத்தியை ஆசாஸிக்கை. இதில் பாசுரங்கள் 12. அவைகளில் முன்னிரண்டு பாசுரம் மங்களாசாஸனம் பண்ணுதல். 3, 4, 5—இப்பாசுரங்களால் முறையே பகவச்சரணார்த்திகளையும், கேவலரையும், ஐசுவரியார்த்திகளையும் மங்களாசாஸனம் பண்ணுகைக்கு அழைக்கிறார். 6, 7, 8—இப்பாசுரங்களில் ஆஹூதரானவர்கள் இவரோடே சங்கதராகிறார்கள். 9, 10, 11—அவர்களோடே திருப்பல்லாண்டு பாடியருளுகிறார். 12, பலச்ருதி.—இவைகளில் ஒவ்வொரு பாசுரங்களின் அடியில், பாடாந்தரங்களும், அர்த்தாந்தரங்களும், விசேஷார்த்தங்களும், கருத்துக்களும், இலக்கணவிளக்கங்களும் அவசியமானமட்டும் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பெரியாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பல்லாண்டு.

தனியன்கள்.[1]

நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

(1) குருமுக[2]மநதீத்திய ப்ராஹவேதாந[3]சேஷாந்
நரபதி பரிக்ல்ப்தம் சுல்கமாதாதுகாம:
ச்வசுர[4]மமரவந்தயம் ரங்கநாதஸ்யஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகந்தம் [5]விஷ்ணுசித்தம் நமாமி.

(பதவுரை.)

குருமுகம் - குருவின்வழியாய்
அநதீத்திய - கற்றுக்கொள்ளாமல்
ப்ராஹ - விரித்து உரைத்தார்
வேதாந் அசேஷாந் - மறைப்பொருளனைத்தையும்
நரபதிபரிக்ல்ப்தம் - வல்லப தேவராயன் என்ற அரசன் ஏற்படுத்திய
சுல்கம் - வித்யாசுல்கமான நிதிப்பொதியை
ஆதாதுகாம: - அடைய ஆவலுள்ளவராய்

சுவசுரம் - மாமனாரான
அமரவந்த்யம் - இமையோர் தொழும்
ரங்கநாதஸ்ய - அழகியமணவாளனுடைய
ஸாக்ஷாத் - நேர்
த்விஜகுலதிலகம் - அந்தணரிற் சிறந்தவரான
தம்விஷ்ணுசித்தம் - அந்தவிஷ்ணு சித்தன் என்ற பெரியாழ்வாரை
நமாமி - வணங்குகிறேன்.

(பொழிப்புரை.)

வல்லப தேவராயன்[6] என்ற பாண்டியகுலத்தரசன் வித்யா சுல்கமாக நியமித்த நிதிப்பொதியை அடைய ஆவலுள்ளவராய், எவர் குருவின்வழியாய்க் கற்றுக்கொள்ளாதபடி மறைப்பொருளனைத்தையும் விரித்துரைத்தனரோ, எவர் அழகிய மணவாளப் பெருமானுக்கு நேரே மாமனார் ஆனாரோ, அப்படிப்பட்ட அந்தணரிற் சிறப்புற்றோங்கிய, இமையவர்தொழும் விஷ்ணு சித்தன் என்ற பெரியாழ்வாரை வணங்குகிறேன்.

---

[1] ஆழ்வாராதிகளுடைய அருளிச்செயலை அநுஸந்திக்கத் தொடங்கும்போது, முதலில் அவரவர் வைபவத்தைப் பேசி [illegible] | என்றபடி ப்ரணிபாத நமஸ்கிருதிகள் செப்பும் தனிப்பாடல்.

[2] பிராகிருத குருக்களின் மூலமாய் வேதங்களை இவர் ஓதாவிடினும், ஸாக்ஷாத் பரமபுருஷனே குருவாய்வந்து மறைகளனைத்தையும் ஓதுவித்துப் பயிற்றுவித்தார் என்று பாவம் இதுக்காதாரம். "எந்தையிராப்பகலோதுவித்தென்னைப் பயிற்றிப்பணிசெயய," பின்னும், பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து, முதலியவை (திருமொழி 5-ம் பத்து பா. 13-18.)

[3] பராத்பரனான ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனை - என்றர்த்தம். [illegible] | (கீதை. அ. 15 ச்லோ. 15) என்றபடி.

[4] அழகிய மணவாளனுக்குத் தமது கன்னிகையான ஆண்டாளை பாணிக்கிரஹணம் பண்ணுவித்தபடியே.

[5] விஷ்ணுசித்தம் - விஷ்ணுவை யெப்போதும் சித்தத்திலேயுடையவர்.

[6] கூடல் மதுரையில் அரசாண்ட வல்லபதேவராயன்.

பாண்டியபட்டர் அருளிச்செய்தது.

(2) மின்னார்[1]தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூரென்றொருகால்
சொன்னார்கழற்கமலஞ் சூடினோம்—முன்னாள்
கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினிற்[2]சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து.[3]

(பதவுரை.)

மின் ஆர் - ஒளிபொருந்திய
தடம்மதிள் - பெரியமதிளாலே
சூழ் - சூழப்பட்ட
வில்லிபுத்தூர்என்று - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் என்றநாமத்தை
ஒருகால் - ஒருமுறை
சொன்னார் - உச்சரித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய
கழற்கமலம் - திருவடித்தாமரைகளை
சூடினோம் - தலையிலேதரித்தோம்
முன்னாள் - முற்காலத்திலே
கிழி அறுத்தான் - வித்யாசுல்கமான நிதிப்பொதியை அறுத்தருளினார்
என்று - என்ற ஆழ்வாருடைய இந்த அற்புதகர்மத்தை
உரைத்தோம் - அநுஸந்தித்தோம்
கீழ்மையினில் - அதம்பதனத்தில் (தாமமார்க்கத்தில்)
சேரும் - போய்அடையும்
வழி - மார்க்கத்தை
அறுத்தோம் - நிரோதித்தோம்
நெஞ்சமே - அநுகூலமானமனமே
வந்து - ஆழ்வாரளவும்வந்து.

(பொழிப்புரை.)

அநுகூலமானமனமே! ஒளிபொருந்திய பெரியமதிள்சூழ்ந்த [4]ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் என்ற ஆழ்வாருடைய திவ்யதேச நாமத்தையொருமுறை உச்சரித்த[5] ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய திருவடித்தாமரைகளை சிரோபூஷணமாகத் தரித்தோம்; அன்றியும் முற்காலத்தில் பாண்டியராஜா நியமித்த வித்யாசுலகமான நிதிப்பொதியை, தத்வநிர்ணயம் செய்தறுத்தருளினார் என்று பெரியாழ்வாருடைய இந்த அற்புத கருமத்தை நாவினால் அநுஸந்தித்தோம். ஆதலால் ஆழ்வார் பக்கல் நாம் அடைந்து[6] அதம்பதநஹேதுவான தாமதிமார்க்கங்களை அடைத்துவிட்டோம்.

---

[1] மின் + ஆர் = மின்னார் = "தனிக்குறின்முன்னொற்றுயிர்வரினிரட்டும்" என்ற நன்னூல் சூத்திரப்படி னகரம் இரட்டித்தது.

[2] இனிச்சேரும் - என்று பாடாந்தரம் = (இனிமேல் சேரும்படியான.)

[3] நமக்கு உண்டாயிருக்கும் திருப்தியை மனசுடன் கலந்துசொல்லி உலாவுதல்.

[4] மூன்றக்ஷரங்கூடிய பிரணவம்போல வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கும் பெரிய ஆழ்வாருக்கும் ஆண்டாளுக்கும் - (மூவரும்) கூடியிருக்குமிடமாதலால் மாஹாத்மியம். [illegible] । என்றபடி.

[5] வில்லிபுத்தூர், ஜநமஸ்தாநமும், கிழியறுத்தல் - கருமமும் - ஆகையால் [illegible] । என்றபடியே வழியறுத்தோம் என்கிறார்.

[6] நீ என்வழிவருகையாலே, இவையெல்லாம்பெற்றோம் என்னும் கூறலாம்.

(3) பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்
றீண்டியசங்க[1] மெடுத்தூத[2]—வேண்டிய[3]
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமு[4]டைய பற்று.[5]

(பதவுரை.)

பாண்டியன் - பாண்டியராஜனான ஸ்ரீவல்லபதேவராயன்
கொண்டாட - மகிழ்ந்துபுகழ
பட்டர்பிரான் - (கவிகளின் ஏறு) பெரியாழ்வார்
வந்தானென்று - பரதத்துவநிர்ணயம் பண்ண எழுந்தருளினாரென்று
ஈண்டிய - பல்வகைப்பட்ட
சங்கம் - ஜயசங்கங்களை
எடுத்தூத - வாயில்வைத்தூத
வேண்டிய - ஆவசியகமான (அளவிறந்த)
வேதங்கள் - மறைப்பொருளெல்லாவற்றையும்
ஓதி - எடுத்து பிரதிபாதித்து
விரைந்து - த்வரித்து
கிழி - தமது திருவடிகளில்தாழ்ந்த நிதிப்பொதியை
அறுத்தான் - அறுத்தவருடைய
பாதங்கள் - கழற்கமலங்கள்
யாம் - நாம்
உடைய - அடையத்தக்க
பற்று - புகல் (ரக்ஷை), தஞ்சம்.

(பொழிப்புரை.)

பரதத்துவநிர்ணயம் பண்ணுவதற்காக நம்ம 'பட்டர்பிரான்' (புலவரில்தலைவன்) எழுந்தருளினாரென்று பாண்டியராஜனான வல்லபதேவராயன் சொல்லி மிகமகிழ்ந்து ஸேவித்து நிற்க, அப்போது அங்குள்ளார் ஜயசங்கங்களை கெட்டியாய் ஊத, பெரியாழ்வார் வேதாந்தவிழுப்பொருளை சபையில் எடுத்துப் பிரதிபாதித்து விரைவில் தமக்குச சார்ந்த நிதிப்பொதியையறுத்துத் திருவுளம்பற்றினார். அப்படிப்பட்ட கவிசிரேட்டரான பெரியாழ்வாருடைய கழற்கமலங்களே நாம் அடையத்தக்கபுகல் (ரக்ஷை).

---

[1] ஈண்டியசங்கம் எடுத்தூத = என்றபோது (திரண்டிருக்கிற வித்வத்ஜனங்களானது, வாக்கியங்களையெடுத்து உபந்யஸிக்க) என்றர்த்தம்.

[2] அடுத்தூத என்றும் பாடாந்தரம் அப்போது கிட்டியூத என்றர்த்தம்.

[3] வேண்டிய வேதங்கள = ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி। என்றபடி. (ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரனென்றுகூறும் - சுருதிகளை).

[4] அவர்க்கு சேஷபூதராயிருக்கிற நம்முடைய.

[5] பற்று = அரண்புகல், உபாயம் - சரண்யம்.

[6] கிழி = ஒரு சீரையில் விசேஷமான தனத்தை முடிந்து ஒரு கல்தோரணத்தை நாட்டி அதிலே அதைத்தொடுத்து, சபையில்வரும் சகலகவிஞர்களும் பார்க்கும்படி வைத்து, வாதத்தில் ஜயிப்பவர்களுக்கு ஸம்மானமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி மகாராஜாக்கள் வைக்கும் திரவியமுடிப்பு.

காப்பு.

வெண்செந்துறை.

(4) பல்லாண்டு பல்லாண்டு[1] பல்லாயிரத்தாண்டு
பலகோடி நூறாயிரமும்[2]
மல்லாண்ட திண்டோள்[3] மணிவண்ணா வுன்
செவ்வடி[4] செவ்வி திருக்காப்பு.

(பதவுரை.)

பல்லாண்டு - வாழி
பல்லாண்டு - நீ வாழி
பல்லாயிரத்தாண்டு - அனேகமாயிரம் வருடங்களில்
பலகோடிநூறாயிரமும் - காலதத்துவமுள்ளளவும்
மல் - மல்லவர்க்கத்தை
ஆண்ட - வெற்றிகொண்டு நிரஸித்த
திண் - திடமான
தோள் - திருத்தோள்களையுடைய
மணி - நீலரத்நம்போன்ற
வண்ணா - திருமேனிகாந்தியுடையவனே!
உன் - உன்னுடைய
செம் அடி - சிவந்த திருவடிகளின
செவ்வி - அழகுக்கு
திருக்காப்பு - குறையற்றரக்ஷையுண்டாகவேணும்.

(பொழிப்புரை.)

வாழ்க, தேவரீர்! நீடூழி வாழ்க ஸ்வாமீ! ஒருவராலுமடங்காத சாணூரமுஷ்டிகரென்கிற மல்லர்களை வெற்றிகொண்ட திடமான திருத்தோள்களையுடைய நீலரத்நம்போன்ற காந்தியுள்ள எம்பெருமானே! உனக்கு அநவரதம், மங்களம். அனேகமாயிரம் வருடங்கள், அதாவது காலதத்துவமுள்ளளவும் உனது சிவந்த திருவடிகளின் அழகுக்கு குறைவற்ற ரக்ஷையுண்டாகவேணும்.

---

[1] எம்பெருமானைக் கண்ணுற்றதும் பிரீதியதிசயத்தால் அதிசங்கைபிறந்து சவுந்தரியாதி கல்யாண குணோபேதமான விக்ரஹத்தோடே வருத்த சாவ சேஷியான வுனக்கு இச்செவ்வி மாறாதே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும் என்று முதல் முதல் 'மங்களம் மங்களம்' என்று நடுங்கி ஆதரம்பிறந்து இருமுறை சொல்லுகிறார். எப்படியென்றால், பயப்பட்டார் 'நெருப்பு நெருப்பு!' என்று பலமுறை கூறுவதுபோல. பல்லாண்டு பல்லாண்டு - பலவர்ஷங்களிலும் என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

[2] நூறாயிரம் - என்று பாடாந்தரம்.

[3] திண்தோள் - [illegible] என்றபடி சத்துருவர்கநிரஸன ஸாமர்த்தியத்தைக் குறிக்கிறது.

'பல்லாண்டு என்ற சப்தத்தால் - நமஃ சப்தார்த்தத்தைச் சொல்லிற்று.
மல்லாண்டதிண்தோள் - சௌர்யவீர்யாதிகுணயோகத்தை சொல்லிற்று.
மணிவண்ணா - என்றதனால் விக்ரஹயோகத்தைச் சொல்லுகிறது.

[4] சேவடி - யென்ற பாடாந்தரம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அடியோமோடும்[1] நின்னோடும் பிரிவின்றி யாயிரம்பல்லாண்டு!
வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும்[2] பலலாண்டு!
வடிவார்சோதி வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு!
படைபோர்புக்கு முழங்குமப்பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே[3]!

(பதவுரை.)

அடியோமோடும் - சேஷபூதரான வெங்களோடும்
நின்னோடும் - சேஷியானவுன்னோடு முள்ள சம்பந்தம்
பிரிவுஇன்றி - பிரிவில்லாமல்
ஆயிரம் - அநந்தமான
பல்லாண்டு - மங்களம்
வடிவாய் - ஆபரணரூபமாய்
நின் - ஸர்வேச்வரனான வுன்னுடைய
வலமார்பினில் - வலது திருமார்பிலே
வாழ்கின்ற - நித்யவாஸஞ்செய்கிற
மங்கையும் - பிராட்டியும்
பல்லாண்டு - நீடுவாழி
வடிவுஆர் - அழகுநிறைந்த
சோதி - தேஜோராசியாய்
வலத்து - உன்வலது திருக்கையிலே
உறையும் - வர்த்திக்கிற
சுடர் - பகைவரையெரிக்குமவனான
ஆழியும் - திருவாழியாழ்வானும்
பல்லாண்டு - நீடுவாழி
படை - ஆயுதமாய்
போர் - யுத்தத்தில்
புக்கு - புகுந்து
முழங்கும் - ஒலிக்கும்
அப்பாஞ்சசன்னியமும் - அந்தபாஞ்சஜந்நியாழ்வானும்
பல்லாண்டே - நீடூழி வாழி.

(பொழிப்புரை.)

சேஷபூதரானவெங்களுக்கும் சேஷியான உனக்குமுள்ள சம்பந்தம் எக்காலத்தும் நீக்கமின்றி நிலைநிற்கும்படிக்கு அநந்தமான மங்களம் உண்டாகுக! ஸர்வேச்வரனான உன்னுடைய வலதுதிருமார்பில ஆபரணரூபையாய் நித்தியவாஸஞ்செய்கிற பெரியபிராட்டியும் நீடுவாழி! அழகு நிறைந்து தேஜோராசியாய் உனது வலதுதிருக்கையிலே வர்த்திக்கிற பகைவரை யெரிக்குமவனான திருவாழியாழ்வானும் நீடுவாழி! ஆயுதமாய் யுத்தத்தில் நின்று பேரொலிசெய்யும் அந்த பாஞ்சஜன்னியாழ்வானும் நீடுவாழி!

---

1 அடியோமோடும் = என்ற பன்மையால் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் சேஷத்வ நியோதகமும், இப்பிரபத்தி இவரைப்போல் மற்றவர்க்கில்லையேயாயினும் ஸ்வாபிப்பிராயத்தாலே அவரையும் கூட்டிக்கொள்கிறார் என்பதும் வெளிப்படுகிறது. மங்களாசாஸனத்துக்கு தான் அவசியம் வேணுமாதலால் தன்னுடைய நித்யதையையும் கோருகிறார்.

2 உம்மையால் = மஹிஷ்யந்தரங்களையும் சொன்னபடி.

3 இப்பாட்டில் 'நின்னோடும்' என்பதால் அகாரவாச்சியனான ஸர்வேசுவரனையும், 'அடியோமோடும்' என்பதினால மகாரவாச்சியரான சேதனரையும், 'மங்கையும்' என்பதினால் உகாரவாச்சியளாயும் புருஷகார பூதையுமான பிராட்டியையும் குறிப்பதால், பிரணவார்த்தப் பிரதிபாதகமாகிறது.

வாழாட்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல்[1] வந்து[2] மண்ணும் மணமுங்கொண்மின்
கூழாட்பட்டு நின்றீர்களை யெங்கள் குழுவினிற் புகுதலொட்டோம்[3]
ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோ நாங்களிராக்கதர் வாழிலங்கை
பாழாளா[4]கப் படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (6)

(பதவுரை.)

வாழ் ஆள் - கைங்கரிய ரூபமான போகத்துக்கு	ஏழ் ஆள் காலும் - முன்னேழ் பின்னேழ் நடுவேழ் ஆகிய இருபத்தொரு தலைமுறையிலும்
பட்டு - பொருந்தி	பழிப்பு இலோம் - பழிக்கப்படாதவர்கள்
நின்றீர் - நிலைநின்றவர்களாய்	நாங்கள் - அடியோங்கள்
உள்ளீரேல் - இருப்பீர்களானால்	இராக்கதர்வாழ் - அரக்கர்வசிக்கும்
வந்து - விரைவாகவந்து	இலங்கை - இலங்கை நகர்
மண்ணும் - அங்குரார்ப்பணத்துக்குப் புழுதிமண் சுமக்கையையும்	பாழாள் ஆக - ஆள் பாழாம்படியாக
மணமும் - கல்யாணத்துக்கு அபிமானியாயிருத்தலையும்	படை - யுத்தத்திலே
கொண்மின் - நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கள்	பொருதானுக்கு - சண்டைசெய்தவனுக்கு
கூழ் ஆள் பட்டு - சோற்றுக்கடிமைபூண்டு	பல்லாண்டு - மங்களாசாஸநம்
நின்றீர்களை - திரியும் உங்களை	கூறுதும் - பண்ணுவோம்
எங்கள்குழுவினில் - எங்கள் திரளில்	ஏ - ஈற்றசை.
புகுதல் ஒட்டோம் - சேரவொட்டோம்	

(பொழிப்புரை.)

வாரீர் ஓ! மகாஜனங்களே! நிரதிசய கைங்கரிய ரூபமான போகத்துக்கு உடன்பட்டு நிலைநின்றவராயிருப்பீர்களாகில், விரைவாகவந்து நம்மஸ்வாமியின் திருக்கல்யாணோத்ஸவத்தின் திருமுளைத் திருநாளுக்குப் புழுதிமண் சுமத்தலையும், அந்தக் கல்யாணத்துக்கு அபிமானியாயிருத்தலையும் நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கள். உங்களுள் வயிற்றுச் சோற்றுக்கே அடிமைபூண்டு திரியுமவரை எங்கள் கூட்டத்தில் சேரவொட்டோம். முன்னேழ் பின்னேழ் நடுவேழாகிய இருபத்தொரு தலைமுறையிலும் நாங்கள் பிரயோஜநாந்தர பரரென்றும் ஸாதநாந்தர பரரென்றும் பழிக்கப்படாதவர்கள். ஆகையால இலங்கை நகர்த்தலைவன் அழிந்து பாழாய்ப் போம்படி யுத்தத்திலே சண்டைசெய்த எம்பெருமானுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோம்.

---

1 ஏல் என்றவினையெச்சத்தால் இச்சம்சாரத்திலே ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லப: । என்றபடி அநந்யார்ஹரான வைஷ்ணவர் கிடைப்பது அரிது என்று காட்டுகிறது.

2 ஏகஸ் ஸ்வாது ந புஞ்ஜீத (ஒருவனே ருசியான பதார்த்தத்தை சாப்பிடலாகாது) என்ற நியாயத்தாலே இம்மங்களாசாஸநமாகிற ஆனந்தாநுபவத்தை தாமொருவருமே கைக்கொள்ளாமல் எல்லாரும் அநுபவிக்கவேணுமென்று ஆசையால் அழைக்கிறார்.

3 யாரே புகுவார் என்று எதிர் பார்க்கிறவர்களானாலும் யாம் அநந்ய ப்ரயோஜனராகையால் எங்களுக்கு பிரயோஜநாந்தரபரரோடு ஸஹவாஸம் அஸஹ்யமாயிருப்பது என்று கருத்து.

4 பாழாள் = இலங்கையென்ற மொழியை ஸம்ஸ்கிருதத்தைப்போன்று பெண்பாற்படுத்தி = அதன்வினையான 'பாழாள்' என்றதையும் பெண்பாலிலேயே கூறினதாகவுங் கொள்ளலாம்.

ஏடு[1]நிலத்திலிடுவதன் முன்னம்[2]வந்தெங்கள் குழாம்புகுந்து! (7)
கூடுமனமுடையீர்கள்[3] வரம்பொழிவந்தொல்லைக்கூடுமினோ!
நாடுநகரமுநன்[4]கறிய நமோநாராயணாயவென்று!
பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர்வந்து பலலாண்டு கூறுமினே.|

(பதவுரை.)

ஏடு - ஸ்தூலசூக்ஷ்மரூபமானசரீரம்
நிலத்தில் - ஸ்வகாரணமான மூலப்ரகிருதியில்
இடுவதன்முன்னம் - லயிப்பதற்குமுன்
வந்து - வந்து.
எங்கள்குழாம்-அநந்யபிரயோஜநரானவெங்கள் திரளிலே
புகுந்து - சேர்ந்து
கூடும் மனமுடையீர்கள் - கூடவேணுமென்கிற நினைவுடையவர்களாயின்
வரம்புஒழி - நீர் இட்டுக்கொண்ட வரம்பையொழித்து
வந்து ஒல்லை - விரைவாகவந்து
கூடுமின் ஓ - சேருங்கள்

நாடும் - சிற்றறிவுள்ளவர்களும்
நகரமும் - பேரறிவுள்ளவர்களும்
நன்குஅறிய - நன்ருக அறியும்படி
நமொநாராயணாய - நமொநாராயணாய
என்று - என்பதாக
பாடும் - பாடத்தக்க
மனம்உடை - கருத்துடன்
பத்தர்உள்ளீர் - பிரேமத்தையுடையீராகில்
வந்து - எங்களுடன்வந்து
பல்லாண்டு - மங்களாசாஸநத்தை
கூறுமினே - பாடுங்கள்
ஏ - ஈற்றசை.

(பொழிப்புரை.)

வாரீர் மகாஜனங்காள்! ஸ்தூல சூக்ஷ்மரூபமான சரீரமானது ஸ்வகாரணபூதமான மூலபிரகிருதியிலே, தானே லயித்துப்போவதற்கு முன்னே, அநந்யபிரயோஜனரான வெங்கள் திரளிலே வந்துசேர்ந்து கூடவேணுமென்கிற நினைவுடையவர்களாயின், நீரிட்டுக்கொண்ட கைவல்ய சுகானுபவம் என்கிற வரம்பை யொழித்து நித்யமான பகவத்குணானுபவ சுகத்தை யனுபவிக்க விரைவாகவந்து சேருங்கள். அறிவுள்ளவர், அறிவில்லாதவருள்பட அனைவரும் நன்ருக அறிந்துய்யும்படி நமோநாராயணாயவென்று பாடும் விஷயத்தில் முழுமனதுடன் அன்புற்றிருபபீராகில், எங்களுடன் வந்து ஸர்வேசுவரனை மங்களாசாஸனம் செய்யுங்கள்.

---

[1] ஏடு = பொல்லாங்கு. ஏடு நிலம் = பொல்லாநிலத்திலிடுவதற்கு முன் என்று அர்த்தாந்தரம்.

[2] அவர்களுடையப்போகும் அனர்த்தத்தை நோக்கி விரைந்து அழைக்கிறார் [illegible] என்று சுருதியும் கூறுகிறது.

[3] இத்திரள் புகுவார்க்கு என்ன அதிகாரம்வேணும் என்ருல் கூடும் மனம் - புகுருவோம் என்ற நினைவே வேண்டுவது. ஆனுல் இதற்கு புரச்சரணாதிகள் வேண்டாவோ வென்ருல, மாதாபிதாக்களை அநுவர்த்திக்கைக்கு இச்சைமட்டுமேவேண்டுவது.

[4] நன்கு = (2-ம் வேற்றுமையானுல்) = (தன் ஸ்வரூபத்தையுள்ளபடியறிந்து, ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கரியத்தைப் பெறவேணும் என்ற) இச்நன்மையை என்று அர்த்தாந்தரம்.

அண்டக்குலத்[1]துக்கதிபதி[2]யாகி யசுரரிராக்கதரை
இண்[3]டைக்குலத்தை யெடுத்துக்களைந்த இருடீகேசன் றனக்குத்
தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர்[4]வந்தடிதொழு[5]தாயிரநாமஞ்சொல்லிப்
பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்ந்து பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டெ
ன்மினே. (8)

(பதவுரை.)

அண்டக்குலத்துக்கு - பிரமாண்ட ஸமூகங்களுக்கு
அதிபதி ஆகி - தலைவனாய்
அசுரர் இராக்கதரை - அசுரர் அரக்கர்களின்
இண்டைக்குலத்தை - நெருங்கின திரளை
எடுத்து - சேரத்திரட்டி
களைந்த - நிர்மூலமாகப்போக்கின
இருடீகேசன்தனக்கு - (இந்திரியநே தாவான) ஸர்வேசுவரனுக்கு
தொண்டக்குலத்தில் - அடிமை செய்யுங்குலத்திலே
உள்ளீர் - தோன்றிய நீங்கள்
வந்து - எங்களுடன்கூடி
அடி - ஸர்வேசுவரன் திருவடிகளை
தொழுது - வணங்கி
ஆயிரம்நாமம் - அவன் திருநாமங்களை யெல்லாம்
சொல்லி - வாயாரவுரைத்து
பண்டைக்குலத்தை - (பகவத் விமுகராயிருந்த காலத்து) பழையஜாதியை
தவிர்ந்து - ('நான்' 'எனக்கு' என்கிற நினைவோடு) விட்டு
பல்லாண்டு - மங்களம், வாழி
பல்லாயிரத்தாண்டு - அனேகமாயிரம் ஸம்வத்ஸரங்கள்.
என்மினே - என்று கூறுங்கள்.

(பொழிப்புரை.)

பிரமாண்ட ஸமூஹத்துக்குத் தலைவனாய், அசுரர் அரக்கர்களின் நெருங்கிய கூட்டங்களைச் சேரத்திரட்டி நிர்மூலமாகத் தொலைத்த ஸர்வேசுவரனுக்கு இடையறாது அடிமை செய்யுங்குலத்திலே சேர்ந்த நீங்களே! எங்களோடுவந்து ஸர்வேசுவரனுடைய திருநாமங்களையெல்லாம் வாயாரவாழ்த்தி, முன்பு பகவத்விஷய விமுகராய 'நான்' 'எனக்கு' என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்த காலத்துள்ள பழைய ஜாதியைவிட்டு, 'உனக்கே நான்' என்கிற நினைவோடு எம்பெருமானை நோக்கி, "அனேகமாயிரம் ஸம்வத்ஸரங்கள் நீ வாழி" யென்று மங்களம் பாடுங்கள்.

---

[1] அண்டக்குலம் = அபேக்ஷித்தார்க்கு அவரிஷ்டப்படி கொடுக்கத்தக்க உடைமையைச் சொல்லி, ஔதார்யத்தையும் ஸூசிப்பிக்கிறது.

[2] அதிபதி, என்றதால் உபயவிபூதிநிர்வாஹனுகை.

[3] இண்டர் = சண்டாளர், நிஹீநர் என்றும் (பராநர்த்தமே பண்ணுவது ஸ்வபாவமாகையாலே.)

[4] தொண்டக்குலத்தில் உள்ளீர் = அநந்யப்ரயோஜநரான நீங்கள்.

[5] அடிதொழுது = திருவடிகளேபிரயோஜநமாய் அநுகூல விருத்திகளைப் பண்ணி.

எந்தைதந்தைதந்தைதந்தை தம்மூத்தப்பனேழ்படிகாறொடங்கி
வந்துவழிவழி[1]யாட் செய்கின்றோம்[2] திருவோணத்திருவிழவி (9)
லந்தியம்போதி[3] லரி[4]யுருவாகி யரியை யழித்தவனைப்
பந்தனை தீர[5]ப்பல்லாண்டு[6]பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே.

(பதவுரை.)

எந்தை - நானும் என்னப்பனும்
தந்தை - அவனுக்கப்பனும்
தந்தை - அவனுக்கப்பனும்
தந்தை - அவனுக்கப்பனும்
தம் மூத்தப்பன் - அவனுக்கப்பனும் பாட்டனுமாகிய
ஏழ்படிகால் தொடங்கி - ஏழுதலைமுறை முதற்கொண்டு
வந்து - மங்களாசாஸனம் பண்ணுவதற்கு வந்து
வழிவழி - முறைமுறையாக
ஆள் செய்கின்றோம் - தப்பாமே அடிமைசெய்கிறோம்
திருவோணத்திருவிழவில் - திருவோணமென்கிற திருநாளிலே
அந்தியம்போதில் - (அசுரர்க்கு பலம் மிகும்படியான) அந்திப்பொழுதிலே
அரிஉருவாகி - நரஸிம்ஹரூபமாய்
அரியை - ஆச்ரிதனான ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்குப்பகைவனான இரணியனை
அழித்தவனை - உருவழித்தவனுக்கு (உண்டான)
பந்தனைதீர - அனுக்கம் திரும்படி
பல்லாண்டு - (நீ) வாழி
பல்லாயிரத்தாண்டு - அனேக ஆயிரம் வருஷம்
என்று - என
பாடுதுமே - மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோம்.

(பொழிப்புரை.)

வாரீர் மகாஜனங்களே! எமது ஆரும்பாட்டனார்முதல் அடியேனுள்பட ஏழுதலைமுறையாய் எம்பெருமானை மங்களாசாஸனம் பண்ணுவதற்கு யோக்கியமான ஸமயங்களில் வந்துவந்து முறைமுறையாய்த்தப்பாமே அடிமைசெய்து வருகின்றோம். திருவோணமாகிய திருநாளிலே, நாஸிம்ஹாவதாரஞ் செய்தருளி அந்திப்பொழுதினில ஸ்வாச்ரித பரமபாகவதனான ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்குப் பகைமைகொண்டிருந்த இரணியனை, மார்பங்கீண்டு உருவழித்த ஸர்வசக்தனான வெம்பெருமானுக்கு அனுக்கந்திரும்படி "அனேகம் ஆயிரம் வருஷம் நீவாழி" என்று அநவரதம் மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோம்.

---

[1] வழிவழி - அவிச்சின்னமாய் - யாஞ்ஞிகஸந்தானத்துக்கு திரிபுருஷவிச்சித்தியாலே, அப்ராம்ஹண்யஞ் சொல்லுமாப்போலே, வைஷ்ணவர்க்கு, மங்களாசாஸனவிச்சித்தியாலே வைஷ்ணவஹாநிவரும். ஆகையால் அப்படி வராமல் 'முறைமுறையாய்' என்கிறார்.

[2] ஆள்செய்கின்றோம் - திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறோம்.

[3] தேவர்களுக்கு பலம் க்ஷீணமாய், அசுரர்களுக்கு பலம் விருத்தியாகும் ஸமயத்திலே,

[4] அரி - சிங்கம், நரங்கலந்த சிங்கமாய் என்று சொல்லக்கடவது.

[5] பந்தனைதீர - நம்முடைய பிறவித்தளை நீங்க என்றுஞ்சொல்லலாம்.

[6] பல்லாண்டு - ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ; ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி; என்பதுபோல மங்களாசாஸனம் பண்ணவேணும்.

தீயிற்[1]பொலிகின்றசெஞ்சுடர்[2]ஆழிதிகழ்திருச்சக்கரத்தின் (10)
கோயிற்பொறியாலேயொற்றுண்டு[3]நின்றுகுடிகுடியாட்செய்கின்
மாயப்பொருபடை[4]வாணனையாயிரந்தோளும்பொழிகுருதி[றோம்
பாயச்சுழற்றிய[5]வாழிவல்லானுக்குப்பல்லாண்டுகூறுதுமே.

(பதவுரை.)

தீயில் - சந்திராதித்ய அக்கினிகளைக் காட்டிலும்
பொலிகின்ற - மிகவிளங்காநின்ற
செம் - சிவந்த
சுடர் - ஜ்யோதிஸ்ஸையுடைத்தாய்
ஆழி - மண்டலாகாரமான
திகழ் - பிரகாசியா நின்றுள்ள
திருச்சக்கரத்தின் கோயில் - திருவாழியாழ்வானெழுந்தருளியிருக்கிற கோயிலாய்
பொறியாலே - சிந்ஹத்தாலே
ஒற்றுண்டு நின்று - சிந்ஹிதராய் நின்று
குடிகுடி - எங்கள் ஸந்தானமெல்லாம்
ஆள்செய்கின்றோம் - அடிமை செய்வோமாய்வந்தோம்
மாயம் - வஞ்சனையாய்
பொரு - போர் செய்யும்
படைவாணனை - சேனையுடைத்தான பாணாசுரனுடைய
ஆயிரம் தோளும் - ஆயிரங்கைகளினின்றும்
பொழிகுருதிபாய - இரத்தமானது புறப்பட்டு மதகுதிறந்தாற்போலோடும்படி
சுழற்றிய - சுற்றியெறிந்த
ஆழி - திருவாழி யாழ்வானை நியமிப்பதில்
வல்லானுக்கு - ஸமர்த்தனானவனுக்கு
பல்லாண்டு - திருப்பல்லாண்டு
கூறுதுமே - பாடுவோம்.

(பொழிப்புரை.)

சந்திராதித்யாக்கினிகளைக் காட்டிலும் மிக விளங்காநின்ற சிவந்த ஜோதிஸ்ஸையுடைத்தாய்ப் பிரகாசியா நின்றுள்ள, திருவாழி யாழ்வானெழுந்தருளியிருக்கிற கோயிலாய் மண்டலாகாரமான சிந்ஹத்தாலே சிந்ஹிதராய் நின்று, எங்கள் ஸந்தானத்துள்ள எல்லாரும் நம்பெருமானுக்குத்தொன்று தொட்டு அடிமை செய்துகொண்டு வாராநின்றோம். மாயங்கள்கொண்டு சண்டைசெய்த சேனைகளையுடையனான பாணாசுரனுடைய ஆயிரந்தோளையுந்துணித்து அவைகளினின்றும் இரத்தமானது மதகுதிறந்தாற்போல் புறப்பட்டோடும்படி சுழற்றித் திருவாழியாழ்வானை நியமிப்பதில் ஸமர்த்தனான கண்ணபிரானுக்குத் திருப்பல்லாண்டு பாடுவோம்.

---

1 தீயிற்பொலிகின்ற - வைஷ்ணவகோஷ்டியிலே புரஸ்ஸரப்பண்ணின உபகாரஸ்ம்ருதியாலே கொண்டாடுவது.

2 சுடர் சக்கரத்தின் - காளமேக நிபச்யாமமான அவன் வடிவுக்கு இருட்டறையில் விளக்கேற்றினாற்போல் - ப்ரகாசத்தைக்கொடுக்கத்தக்க.

3 ஒற்றுண்டு நின்று - ஒருவன் திருவிலச்சினைதரித்த பின்புதானே ஜன்மாந்திரத்திற்புகாமல் இருப்பதும், மோக்ஷாந்திரத்திற்போகாதே, அந்தமில் நலத்தைப்பெறலாவதும்; அன்றிக்கே, பகவதங்கீகாரமும் இத்தாலன்றோ உண்டாவது. "[illegible]" என்று பரமபதநாதன்-நியமித்தபடியே; மற்றும் இதுயமாதிகளுக்கும் அஞ்சும்படியாயிருப்பது.

4 படை - ஆயுதங்கள், என்னுமாம்.

5 சுழற்றிய - என்றதால் - திருவாழியாழ்வானை விடவேண்டிய அவசியமின்றிக்கே, திருக்கையிலிருந்தபடிக்கே அசைத்த மாத்திரத்தில்.

நெய்யிடை நல்லதோர்[1] சோறு நியதமு மத்தாணிச் சேவகமுங்
கையடைக்காயுங் கழுத்துக்குப்பூணொடு[2] காதுக்குக் குண்டலமும்
மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமு[3]ந்தந்தென்னை[4]வெள்ளுயி[5]ராக்கவல்ல
பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்குப்பல்லாண்டுகூறுவனே.(11)

(பதவுரை.)

நெய் - நெய்யோடுகூட்டிய	மெய்இட - உடம்பில் பூசத்தக்க
இடை - ஒத்தநிறையான	நல்லதோர் - நல்ல ஒப்பற்ற
நல்லது - நல்லதாய்	சாந்தமும் - சந்தனமும்
ஓர் - இனியரஸத்தையுடைய	தந்து - கொடுத்து
சோறும் - ப்ரஸாதத்தையும்	என்னை - அடியேனை
நியதமும் - எப்போதும்	வெள் உயிர் - சுத்தஸ்வபாவனாக
அத்தாணி - பெருமானுடைய ஆஸ்தானத்தை	ஆக்கவல்ல - செய்யவல்லனாய்
சேவகமும் - பிரியாத ஸேவையையும்	பைஉடை - படத்தையுடைய
கைஅடைக்காயும் - திருக்கையாலேயிட்ட வெற்றிலைபாக்கையும்	நாகப்பகை - ஸர்ப்பத்துக்கு விரோதியான கருடனை
கழுத்துக்குப்பூண்ஒடு - கழுத்துக்கிடும் ஆபரணமான கண்டிகையையும்	கொடியானுக்கு - த்வசத்திலுடையவனுக்கு
காதுக்கு குண்டலமும் - செவிக்கிடத்தக்க குண்டலத்தையும்	பல்லாண்டு - மங்களாசாஸனம்
	கூறுவனே - பண்ணுகிறேன்.

(பொழிப்புரை.)

ஜகத்ரக்ஷகனான ஸர்வேசுவரன் அடியேனுக்கு நாடோறும் ஒத்த நிறையான நெய்யோடு கூட்டிய நல்ல இனியரஸத்தையுடைய ப்ரஸாதத்தையும், எப்போதும் எம்பெருமானுடைய ஆஸ்தானத்தை விட்டுப்பிரியாத ஸேவையையும், திருக்கையாலேயிட்ட வெற்றிலை பாக்கையும், கழுத்துக்கிடும் ஆபரணமான கண்டிகையையும், செவிக்கிடும்படியான குண்டலங்களையும், உடம்பில் பூசிக்கொள்ள யோக்கியமான ஒப்பற்ற சந்தனத்தையும், கொடுத்து அடியேனைப்பரிசுத்த ஸ்வபாவனாகச் செய்யவல்லனாய், ஸர்ப்பத்துக்குப்பகைவனான கருடனை த்வஜத்திலுயர்த்திய ஸர்வேசுவரனுக்கு மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறேன்.

---

[1] நல்லது ஓர் சோறும் - இவ்வுலகத்தில் அயலாரகத்தில் உண்டவன், இதுக்கென்ன கைம்மாறு செய்வோம் என்றிருப்பன், அப்படியிராதே, தாய் சோறுஇட, புத்திரன் உண்ணுமாப்போலே, ஆவதுவே சோற்றுக்குநன்மை.

[2] கழுத்துக்குப்பூண், காதுக்கு குண்டலமும் -"[illegible]"| என்று பட்டாபிஷேகசமயத்தில ஸ்ரீ ராமன் பிராட்டியைப்பார்த்துச் சொன்னாற்போல, இது கழுத்துக்காம், இது காதுக்காம், என்று பிராட்டியுந் தாமுமாயிருந்துதங்கள் திருக்கையாலே பூட்டின ஆபரணமும்.

[3] நல்லதோர் சாந்தமும் - குப்ஜையானவள் ஆதரத்தோடு சாத்தின சாந்தை தம் திருக்கையாலே என்னுடம்பிலே பூசும்படியாயிற்று.

[4] என்னை - "[illegible]|" என்றபடி ஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவென்னை.

[5] வெள்ளுயிர் ஆக்க - முன்பு க்ஷுத்ரனாய்ப்போந்தான் என்ற சுவடுதோற்றாதே ஸ்வபாவமாகவே அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரி யென்னலாம்படி வந்து வந்தரமாக்கத்தக்க.

உடுத்துக்களைந்தநின்பீதகவாடை[1]யுடுத்துக்கலத்ததுண்டு[2] (12)
தொடுத்ததுழாய்மலர்சூடிக்களைந்தனசூடுமித்தொண்டர்களோம்[3]
விடுத்ததிசைக்கருமந்திருத்தி[4]த்திருவோணத்திருவிழவில்
படுத்த பைந்நாகணைப்பள்ளிகொண்டானுக்குப்பல்லாண்டுகூறு
[துமே.

(பதவுரை.)

உடுத்து - திருவரையிலே சாத்திக் கொண்டு
களைந்த - கழித்த
நின் - உன்னுடைய
பீதக ஆடை - திருப்பீதாம்பரத்தை
உடுத்து - உடுத்திக்கொண்டும்
கலத்தது - அமுதுசெய்த கலத்தில் மிகுந்திருப்பதை
உண்டு - ஸ்வீகரித்தும்
தொடுத்த - மாலையாகக்கட்டிய
துழாய்மலர் - திருத்துழாய்மலர்களை
சூடிக்களைந்தன - முடித்துக்கழற்றிய
சூடும் - தலையில் தரிக்கிற
இத்தொண்டர்களோம் - இந்த அடியோம்
விடுத்த - ஏவின
திசைக்கருமம் - திக்கிலுள்ள காரியங்களை
திருத்தி - நன்றாகச்செய்து
திருவோணத்திருவிழவில் - திருவோணமாகிறதிருநாளிலே
படுத்த - படுக்கையாய் விரித்த
பைந்நாகணை - படங்களையுடைய திருவநந்தாழ்வானாகிய படுக்கையிலே
பள்ளிகொண்டானுக்கு - கண்வளர்ந்தருளுமுனக்கு
பல்லாண்டு - மங்களாசாஸநம்
கூறுதுமே - பண்ணுவோம்.

(பொழிப்புரை.)

ஸர்வலோக சரண்யனான புருஷோத்தமனே! உன்னுடைய திருவரையிலே சாத்திக்கொண்டு கழித்த திருப்பீதாம்பரத்தை உன்னுடைய பிரஸாதமென்று உடுத்திக்கொண்டும், நீ அமுது செய்த தளிகையில் மிகுந்திருப்பதை ஸ்வீகரித்தும், நீ சூட்டிக் கழித்ததிருத்துழாய் மாலையைப் பிரஸாதமாக தலைமீதுகொள்ளும், அன்புகூர்ந்த தொண்டராய் அடியோம், நீ நியமித்த திக்கிலுள்ள காரியங்களையெல்லாம் நன்றாக நிறைவேற்றிக்கொண்டுவந்து, விரிந்த படங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானாகிய படுக்கையிலே திருக்கண்வளர்ந்தருளுமுனக்கு இடைவிடாது மங்களாசாஸனம் பண்ணுவோம்.

---

[1] பீதகவாடை - "ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: | சிந்மயை: ஸ்வப்ரகாசைச்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை:" என்று பீதாம்பரமும் சேதநகோடியில் சேர்ந்தது.

[2] கலத்ததுண்டு - "த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித சேஷபோஜிநா" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தபடி உனது பிரஸாதமே தாரகமாயிருக்கும் நாங்கள் ஸ்வீகரித்து.

[3] இத்தொண்டர்களோம் - எமக்கென்று உடுத்தல், ஜீவித்தல், சூடுதல் செய்யுமவர்களன்றிக்கே, அவன் கழித்தவைகொண்டு தேஹயாத்ரைசெய்யும் நாங்கள்.

[4] திசைக்கருமம் திருத்தி- "[illegible] |" -என்றபடி - திக்கிலுண்டான காரியங்களையெல்லாம் முடித்து.

எந்நாளெம் பெருமானுன்றனக் கடியோமென் றெழுத்துப்பட்ட[1]
அந்நாளே[2] யடியோங்களடிக்குடில்[3] வீடுபெற்றுய்ந்ததுகாண்[4] (13)
செந்நாடோற்றித் திருமதுரையுட்சிலை குனித்தைந்தலைய
பைந்நாகந்தலைப்பாய்ந்தவனே யுன்னைப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

(பதவுரை.)

எந்நாள் - எந்தநாள்
எம்பெருமான் - எம்மஸ்வாமியே
உன்றனக்கு - ஸர்வசேஷியான உனக்கு
அடியோம் என்று - சேஷபூதரென்று
எழுத்துப்பட்ட - அடிமைச்சீட்டு எழுதிக்கொடுத்தநாள்
அந்நாளே - அன்றையதினமே
அடியோங்கள் - தொண்டரான நாங்களும்
அடிக்குடில் - கிரஹங்களிலுள்ள புத்திரபவுத்திராதிகளும்
வீடுபெற்று - விடப்பெற்று
உய்ந்ததுகாண் - ஈடேறினோம்
செந்நாள் - நல்ல ரோஹிணீ நக்ஷத்திரத்திலே
தோற்றி - திருவவதரித்து
திருமதுரையுள் - ஸ்ரீவடமதுரையிலே
சிலைகுனித்து - வில்வளைத்து நரகஜராஸந்தாதிகளோடுபொருது
ஐந்தலைய - ஐந்துதலைகளையுடையவனாய்
பைந்நாகம் - படங்கள்விரிந்த காளியன் என்னும் பாம்பின்
தலைப்பாய்ந்தவனே - தலையிலேகுதித்தவனே
உன்னை - உனக்கு
பல்லாண்டு - மங்களாசாஸனம்
கூறுதுமே - பண்ணுவோம்.

(பொழிப்புரை.)

எம்ம ஸ்வாமியே! ஸர்வசேஷியான உன்றனக்கு யாங்கள் சேஷபூதரென்று அடிமைசசீட்டு எழுதிக்கொடுத்தநாள், எந்த நாளோ, அன்றையதினமே தொண்டரான நாங்களும் எங்கள் கிரகங்களிலுள்ள புத்திரபவுத்திராதிகளும், அகங்காரத்தையும் அகங்காரகாரியமான ஐசுவரிய கைவல்யங்களையும் விட்டு ஈடேறினோம். நல்லநாளான ரோஹிணீ நக்ஷத்திரத்திலே ஸ்ரீவடமதுரையில் திருவவதாரஞ்செய்து, வந்தெதிர்த்த சத்துருக்களாகிய நரகஜராஸந்தாதிகளை வில்வளைத்துப பொருது தொலைத்தும, ஐந்து விரிந்த படங்களையுடைய காளியனென்னும கொடியபாம்பினை அதன் தலையிற்குதித்து அழித்தருளின கண்ணனே! உனக்கு இடைவிடாது மஙகளாசாஸனம் பண்ணுவோம் யாம்.

---

[1] எழுத்துப்பட்ட - இச்சம்சாரத்திலே தாஸ்யப்பிரகாசம் ஆவது துர்லபம் - என்று காட்டுகிறது.

[2] அந்நாள் - அதற்குமுன்பு எங்களிடம் யாதொரு ஆநுகூல்ய லேசமும் உண்டாயிருக்க வில்லையென்கிறார்.

[3] அடிக்குடில் - "நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வார்" என்றாற்போல, புத்ரபவுத்திராதிகளளவும் ஸ்வரூப ஞானம்பிறந்தபடி சொல்லிற்று; அது எப்படி என்றால் முத்துப்பட்ட துறையைக் காவலிடுமவன் அசல் துறையையுங்காவலிடுமாப்போலே, ஸ்வஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும் எம்பெருமான் விஷயீகரித்தான் என்பது தோற்றுகிறது.

[4] உய்ந்ததுகாண் - என்று அறியாதார்க்கு அறிவிப்பதுபோலச் சொல்லவேணுமோவென்றால், உபகரித்து விஸ்மரித்துப்போவது உனது ஸ்வபாவம். அவ்வுபகாரத்தைப்பெற்ற அடியோம் மறவாதிருப்பது எமது கடமை என்று ஆழ்வார் அறிவிப்பதாயிற்று.

அல்வழக்கொன்றுமில்லாவணிகோட்டியர்கோனபிமானதுங்கன்
செல்வனைப்போலத்திருமாலே நானுமுனக்குப்பழவடியேன்
நல்வகையால்நமோநாராயணாவென்றுநாமம்பலபரவிப்
பல்வகையாலும்பவித்திரனேயுன்னைப்பல்லாண்டுகூறுவனே. (14)

(பதவுரை.)

அல்வழக்கு - தப்பான வழக்குகள்
ஒன்றும் - யாதொன்றும்
இல்லா - இல்லாத
அணி - அழகான
கோட்டியர் - திருக்கோட்டியூர் உள்ளார்க்கு
கோன் - தலைவராய்
அபிமானதுங்கன் - அபிமானத்தாலுயர்ந்தவரான
செல்வனைப்போல - செல்வநம்பியைப் போல
திருமாலே - ச்ரிய:பதியான ஸ்வாமியே
நானும் - சேஷபூதனான அடியேனும்
உனக்கு - சேஷியானவுனக்கு
பழ அடியேன் - பழையவடியேனாகையாலே
நல்வகையால் - நல்ல உபாயத்தால்
நமோ - நானெனக்குரியேனல்லேன்
நாராயணா என்று - ஸர்வஸ்வாமியே என்று
நாமம் பலபரவி - உன் திருநாமங்களைச்சொல்லி
பல்வகையாலும் - ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்
பவித்திரனே - பரிசுத்தனானவனே
உன்னை - உனக்கு
பல்லாண்டு - மங்களாசாஸனம்
கூறுவன் - பண்ணுகிறேன்
ஏ - அசை.

(பொழிப்புரை.)

ச்ரிய:பதியான ஸ்வாமியே! தப்பான வழக்குகள் யாதொன்றுமில்லாத அழகமைந்த திருக்கோட்டியூர் நகருள்ளார்க்குத் தலைவராய் 'தான் எம்பெருமானுக்கே அடியன்' என்ற அபிமானத்தாலுயர்ந்தவரான செல்வ நம்பியைப்போல, சேஷபூதனான அடியேனும் சேஷியானவுனக்குத் தொன்றுதொட்டு அடிமைபூண்டவன். ஆதலால் விலக்ஷணமான இவ்விதத்தால, 'நான் எனக்கு உரியேனல்லேன்; ஸர்வஸ்வாமியே'! ஸர்வவிதத்தாலும் பரிசுத்தனானவனே! என்று உன்திருநாமங்களையெல்லாம் வாயார வாழ்த்தியுனக்கு மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறேன்.

---

[1] அல்வழக்கு - வழக்கு அல்லாதன—அவையாவன.
1. தேகத்தில் ஆத்மபுத்திபண்ணுகை.
2. ஆத்மவஸ்துவை ஸ்வதந்திரனென்று அநுஸந்திப்பது.
3. தேவதாந்தரங்களில் பரத்வபுத்திபண்ணுகை.
4. பகவத்பஜநத்துக்கு பலம் ப்ரயோஜநாந்தரம் என்றிருக்கை.
5. பகவதநுபவத்தை 'மமேதம்' என்றிருக்கை—இவைவழக்கல்ல.

[2] செல்வன்-ஸ்வரூப ப்ராப்தமான ஐசுவரியத்தால் குறைவற்றிருப்பவன்.

[3] பழவடியேன் - பழமையாவது உனக்கு சேஷித்வம் அநாதியானாற் போல எனக்கும் சேஷத்வம் அநாதி யென்கை.

[4] நல்வழியால்நமோ நாராயணாவென்று- "நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்தஸாதக: ।" என்று.

[5] கூறுவனே - என்ற ஒருமையால் கீழ்ச்சொன்ன புருஷார்த்திகள் மூவராலும் - தாமே திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார். மூவராவது - பகவச்சரணார்த்திகளும், கேவலரும், ஐசுவரியார்த்திகளும்.

பல்லாண்டென்று பவித்திரனை[1]ப் பரமேட்டியைச் சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் விரும்பியசொல்
நல்லாண்டென்று[2] நவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணாயவென்று
பல்லாண்டும்[3] பரமாத்மனை[4]ச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்[5] பல்லாண்டே. (15)

(பதவுரை.)

பல்லாண்டு என்று - 'பல்லாண்டு' என்பதாக
பவித்திரனை - பரிசுத்தனாய்
பரமேட்டியை - பரமபதவாஸியாய்
சார்ங்கமென்னும் - ஸ்ரீசார்ங்கமென்கிற
வில் ஆண்டான் தன்னை - வில்லைத் திருக்கையில் தரித்திருக்கிற ஸர்வேசுவரனை
வில்லிபுத்தூர் - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலவதரித்த
விட்டுசித்தன் - பெரியாழ்வார்
விரும்பிய - அன்பாலருளிச்செய்த
சொல் - பாட்டுகளை
நல்லாண்டு என்று - நல்லஸமயமென்று
நவின்று - பொருளறிந்து
உரைப்பார் - சொல்லுபவர்
நமோநாராயணாயவென்று - 'நமோ நாராயணாய' வென்பதாக
பல்லாண்டும் - காலமுள்ளளவும்
பரமாத்மனை - புருஷோத்தமனை
சூழ்ந்திருந்து - சூழவிருந்து
ஏத்துவர் - துதிப்பர் (பாடுவர்)
பல்லாண்டு - மங்களாசாஸனத்தை
ஏ - ஈற்றசை.

(பொழிப்புரை.)

எல்லாவிதத்தாலும் பரிசுத்த ஸ்வபாவனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நித்யவாஸஞ்செய்தருளுமவனாய் ஸ்ரீசார்ங்கமென்னும் வில்லைத்திருக்கையில் தரித்த ஸர்வேசுவரனை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலவதரித்த பெரியாழ்வார், 'பல்லாண்டு' (வாழி) என்று அன்பு கூர்ந்தருளிச்செய்தவிப்பாட்டுக்களை அநுசந்திக்கும் வேளையே ஸபலமான வேளையென்று நினைத்துப் பொருளறிந்து காலக்ஷேபம் செய்பவர், நமோநாராயணாயவென்று புருஷோத்தமனைச் சூழவிருந்து காலதத்துவமுள்ளளவும மங்களாசாஸனம் பண்ணும்படியான நித்யமான பதவியைப் பெறுவர்கள்.

---

[1] பவித்திரனை - சேதநாசேதநங்களில் வியாபித்தாலும், தத்கத தோஷம் ஸ்பர்சியாதொழிகையும், நித்யஸம்ஸாரிகளை நித்யசூரிகளோடே சமமாக்கும்படியான பாரிசுத்தயமும் சொல்லுகிறது.

[2] நல்லாண்டென்று - இப்பாசுரஞ்சொல்லுகைக்கு ஏகாந்தகாலமென்று, "ஸுதி3நம் ப4வதி" என்னும்படி, கொண்டாடி.

[3] பல்லாண்டும் - யாவதாத்மபாவி (காலபரிணாமமில்லாத பரமபதத்தில் விவக்ஷிக்கப்படுகிறது.

[4] பரமாத்மனை - தனக்குமேலின்றிக்கே, தன்னையொழிந்தாரடங்கத், தனக்கு ஸ்வாதீனமாம்படியிருக்கிறவனை.

[5] சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் - "நமோ நாராயணாய" என்று துதிப்பர்.

இப்படி கால்வாங்கவொண்ணாத வடிவழகு, அதிசங்கையை விளைத்து மங்களாசாஸனத்திலே மூட்டும்.

வாழித்திருநாமம்.

நல்லதிருப்பல்லாண்டு நான்மூன்றோன் வாழியே
நானூற்றறுபத்தொன்று நமக்குரைத்தான் வாழியே
சொல்லரியவானிதனிற் சோதிவந்தான் வாழியே
தொடைசூடிக்கொடுத்தாளைத் தொழுந்தந்தை வாழியே
செல்வநம்பிதனைப்போலச் சிறப்புற்றான் வாழியே
சென்றுகிழியறுத்துமால் தெய்வமென்றான் வாழியே
வில்லிபுத்தூர்நகரத்தை விளங்கவைத்தான் வாழியே
வேதியர்கோன் பட்டர்பிரான் மேதினியில் வாழியே.